

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžfk/25/2018
Identifikačné číslo spisu: 1016202720
Dátum vydania rozhodnutia: 13.02.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1016202720.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Moniky Válašikovej, PhD. a JUDr. Eriky Čanádyovej v právnej veci sťažovateľa: GAMO, a. s., Kyjevské námestie 6, 974 04 Banská Bystrica, IČO: 36 033 987, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Tomáš Suchý, spol. s r. o., Horná 13, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 47 234 148, proti žalovanému: 1. Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky, Špitálska 4, 6, 8, 816 43 Bratislava, 2. Implementačná agentúra Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky, Špitálska 6, 814 55 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti Správy o zistenej nezrovnalosti č. N21500587/S04 zo dňa 12.10.2016 a Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov č. 27110230410/Z04 zo dňa 12.10.2016, v konaní o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/307/2016-156 zo dňa 07.12.2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/307/2016-156 zo dňa 07.12.2017 z a m i e t a.

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Konanie pred prvostupňovým správnym súdom

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“ alebo „správny súd“) napadnutým uznesením odmietol žalobu podľa § 98 ods. 1 písm. g) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) o preskúmanie zákonnosti Správy o zistenej nezrovnalosti č. N21500587/S04 zo dňa 12.10.2016 (ďalej aj „správa“) so Žiadosťou o vrátenie finančných prostriedkov projektu č. 27110230410/Z04 zo dňa 12.10.2016 (ďalej aj „žiadosť“).

2. Správny súd v odôvodnení uznesenia konštatoval, že administratívnu kontrolu spätného overovania výdavkov po uzavretí zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku č. Z27110230410

uzavretej medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade v zastúpení žalovaným v 2. rade dňa 18.05.2010 (ďalej aj „zmluva“) nemožno považovať za rozhodovací proces vo verejnej správe a výsledné materiály z vykonanej kontroly za rozhodnutia vydané v takomto konaní, keďže kontrolou sa len zisťuje súlad postupu kontrolovaného a súlad oprávnenosti použitia výdavkov so zmluvou.

3. Súd mal za to, že výsledné materiály z vykonanej kontroly (správa a žiadosť) a postup pri ich vypracovaní nepodliehajú súdnemu prieskumu v rámci úpravy správneho súdnictva, keďže nie sú rozhodnutím správneho orgánu v zmysle SSP. Kontrola oprávnenosti výdavkov predstavuje len jednu z dohľadových kompetencií žalovaného.

4. Poukázal i na právny názor vyslovený v uzneseniach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžf/26/2012 zo dňa 29.11.2012, sp. zn. 4Sžf/56/2015 zo dňa 08.06.2016, sp. zn. 1Sžf/87/2015, sp. zn. 10Sžo/90/2016 a sp. zn. 1Sžfk/54/2017, podľa ktorého správa o zistenej nezrovnalosti vydaná podľa druhej časti zákona č. 528/2008 Z. z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva (ďalej len „zákon č. 528/2008 Z. z.“) ako taká nepodlieha súdnemu prieskumu v správnom súdnictve, nemožno ju v zmysle § 14 ods. 18 zákona preskúmať správnym súdom, pretože sama o sebe nepredstavuje zásah do práva a právom chráneného záujmu kontrolovaného subjektu (žalobcu). Správu o zistenej nezrovnalosti je možné považovať podľa názoru súdu len za akýsi výstup kontroly, ktorý sa nemohol nijako dotknúť právneho postavenia žalobcu a spôsobiť mu ujmu na jeho právach. Preto súdnemu prieskumu v správnom súdnictve nepodlieha.

5. Podľa názoru krajského súdu je nesporné, že v správe absentuje právne vynútiteľný výrok o povinnosti vrátiť poskytnuté finančné prostriedky. Skutočnosť, že došlo k finančnému vyčísleniu nezrovnalosti a jeho popisu samo o sebe ešte nezakladá povinnosť žalobcu vrátiť finančné prostriedky. Správou nebol žalobca zviazaný k vráteniu finančných prostriedkov, ide len o písomnosť s informatívnym charakterom. Z obsahu administratívneho spisu bolo okrem iného nesporné, že ku dňu podania žaloby nedošlo k vydaniu právoplatného rozhodnutia, resp. správneho rozhodnutia, ktorým by bol žalobca zviazaný vrátiť finančné prostriedky. Predmetnou správou boli žalobcovi oznámené zistené nezrovnalosti v priebehu kontroly tak ako to ustanovuje zákon č. 528/2008 Z. z., a preto ju možno považovať za podkladové rozhodnutie majúce predbežnú povahu vzhľadom na zákonný postup vyplývajúci z § 27a zákona č. 528/2008 Z. z. Ohľadom preskúmania žiadosti je nesporné, že touto písomnosťou žalovaný využil zákonnú možnosť vyplývajúcu z ust. § 27a ods. 1 zákona č. 528/2008 Z. z., a keďže zistil porušenie pravidiel a postupov verejného obstarávania vyzval žalobcu ako prijímateľa na vrátenie časti poskytnutého príspevku na predmet zákazky. Nejedná sa o žiadne rozhodnutie vydané v rámci výkonu pôsobnosti žalovaného ako správneho orgánu a oblasti verejnej správy, ktoré by bolo možné podrobiť súdnemu prieskumu.

6. Správny súd sa nezaoberal námietkami žalobcu o nezákonnosti kontrolných zistení uvedených v správe, pretože tieto je možné preskúmať až v prípadných neskorších štádiách procesu vyvodzovania dôsledkov zo zistených porušení zákona v postupe verejného obstarávateľa, ak boli, resp. budú na základe správy vydané rozhodnutia s priamym dopadom na právne postavenie žalobcu.

7. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 170 písm. a) SSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, nakoľko žaloba bola odmietnutá.

II.

Kasačná sťažnosť, vyjadrenia

8. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v postavení sťažovateľa (ďalej aj „sťažovateľ“) v zákonom ustanovenej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP, v ktorej navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

9. Podľa názoru sťažovateľa krajský súd vec nesprávne právne posúdil a mal za to, že ním napadnuté

rozhodnutia je možné považovať za rozhodnutia preskúmateľné v správnom súdnictve. Postupom žalovaných ako správneho orgánu bol žalobca ukrátený na svojich právach, a to z dôvodu ich nezákonného postupu.

10. Namietal, že zákon o verejnom obstarávaní nemá ustanovenie o tom, že nie je možné spojiť do jedného verejného obstarávania zákazky na dodanie viacerých druhov tovarov, resp. nemá ustanovenie o tom, kedy má byť zákazka rozdelená na jednotlivé samostatné časti. Rovnako neupravuje obmedzenia pre stanovenie lehoty na prijímanie žiadostí o súťažné podklady. Nerozumel, ako mohol porušiť ustanovenie zákona o verejnom obstarávaní tým, že žalobca stanovil kratšiu lehotu, keď žiadna lehota na prijímanie žiadostí o súťažné podklady v zákone stanovená nie je.

11. Ak úrad pre verejné obstarávanie (ďalej aj „ÚVO“) konštatuje, že konaním žalobcu došlo k obmedzeniu hospodárskej súťaže, tak v tomto smere došlo k prekročeniu právomocí úradu. Skutočnosť, či došlo k porušeniu pravidiel hospodárskej súťaže má právomoc rozhodnúť buď všeobecný súd alebo Protimonopolný úrad.

12. Sťažovateľ konštatoval, že nie je zrejme ako mohol svojím konaním obmedziť niektorého z potenciálnych záujemcov, keď bolo len na ich vôli, či sa procesu verejného obstarávania zúčastnia. Tvrdiť porušenie princípov verejného obstarávania z tohto dôvodu možno až vtedy, ak by sa súťaže zúčastnili a proti jej podmienkam vzniesli odôvodnené námietky, ktorým by príslušný orgán vyhovel. Úrad pre verejné obstarávanie nekonal v zmysle zákona a v rozmedzí svojich právomocí, keď bez toho, aby zákon jednoznačne stanovil oprávnenie žalovaného kontrolovať dodržiavanie hospodárskej súťaže, tento kontroloval dodržiavanie hospodárskej súťaže a sankcionoval žalobcu za porušenie povinnosti tam, kde zákon žiadnu povinnosť žalobcovi neukladá.

13. V nadväznosti na uvedené nekonali zákonným spôsobom ani žalovaní, keď na podklade rozhodnutia úradu pre verejné obstarávanie vydali správnu žalobou napadnuté rozhodnutia. S poukazom na vyššie uvedené považoval sťažovateľ napadnuté rozhodnutia, vydané ako dôsledok údajne neoprávnených výdavkov z titulu nedostatkov konštatovaných (nepreukázaných) v Protokole č. 12196-7000/2014-OK/5 zo dňa 10.09.2015, za nezákonné.

14. Štátne orgány sú povinné postupovať aj v súlade s citovaným čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a môžu konať iba na základe zákona, v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Až v prípade, keď žalobca tento normatívny príkaz alebo zákaz poruší, je možné dospieť k záveru (po riadnom dokazovaní a vyhodnotení všetkých relevantných skutočností), že u žalobcu došlo k porušeniu zákona. Vytýkané porušenia zákona zo strany žalobcu, resp. ustanovení zákonov uvedených pri jednotlivých nedostatkoch majú povahu všeobecnej a abstraktnej právnej normy, ktorá žiadny normatívny príkaz alebo zákaz neobsahuje, v dôsledku toho teda nemôžu ani existovať porušenia zákona zo strany žalobcu. Z uvedeného je zrejme, že ak štátny orgán koná inak ako v rozsahu a spôsobom predpísaným zákonom, porušuje ústavou zaručené právo na súdnu alebo inú právnu ochranu.

15. Podľa sťažovateľa nemôže obstať názor krajského súdu, že sťažovateľ nebol ukrátený na svojich právach aj z dôvodu, že splnil v procese verejného obstarávania podmienky na to, aby mu poskytovateľ v súlade so zmluvou o poskytnutí nenávratného finančného príspevku finančné prostriedky poskytol. Skutočnosť, že sťažovateľ ako prijímateľ tieto podmienky splnil vyplýva aj z toho, že poskytovateľ vykonal v priebehu realizácie projektu, ako aj po skončení aktivít projektu kontrolu procesu verejného obstarávania, aj finančného súladu s projektom. V prípade, že by poskytovateľ finančných prostriedkov zistil porušenie zákona o verejnom obstarávaní, v súlade s ustanovením článku 2, bod 8 zmluvy, bol by sťažovateľ vyzvaný na vyhlásenie nového verejného obstarávania. Nakoľko k tomuto nedošlo, znamená to, že nedošlo k porušeniu zákona o verejnom obstarávaní, resp. postupu a princípov verejného obstarávania.

16. Sťažovateľ bol toho názoru, že je paradoxné, že to, čo bolo predtým posúdené ako súladné so zákonom je teraz považované za nesúladné za situácie, kedy konanie sťažovateľa sa nemení a štátny

orgán sa riadi tým istým zákonom. Je vecou štátnych orgánov, aby zosúlادili svoje postupy s tým, že nie je možné, aby bol takýto postup štátnych orgánov na škodu sťažovateľovi, a aby bol sťažovateľ za takýto postup postihovaný, resp. mu bolo vytýkané ako v procese verejného obstarávania postupoval. Takýto postup štátnych orgánov vytvára stav právnej neistoty, je v rozpore s princípom právneho štátu a je výsledkom svojvôle štátnych orgánov.

17. Žalovaný v 1. rade sa ku kasačnej sťažnosti vyjadril v písomnom vyjadrení zo dňa 16.03.2018, v ktorom navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť zamietol, nakoľko napadnuté uznesenie krajského súdu považuje za vecne správne.

18. Uviedol, že v celom rozsahu zotrúva na svojich tvrdeniach, skutočnostiach a dôkazoch, ktoré uviedol a predložil v prvostupňovom konaní pred krajským súdom. Žalovaný v 1. rade sa s tvrdeniami sťažovateľa uvedenými v kasačnej sťažnosti nestotožnil z dôvodov, že správa a žiadosť nie sú rozhodnutia správneho orgánu, neboli vydané v správnom konaní a žalovaní v 1. a v 2. rade v uvedenej veci nekonali ako správny orgán. Konštatoval, že charakteristickým znakom rozhodnutia ako individuálneho správneho aktu vydaného správnym orgánom je autoritatívny výrok tohto správneho orgánu, ktorý zakladá, mení alebo zrušuje oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb, alebo ktorým tieto môžu byť dotknuté. Správa o zistenej nezrovnalosti neobsahuje takýto autoritatívny výrok a nebola ňou založená žalobcovi žiadna povinnosť ani prípadná sankcia. Správa bola vyhotovená žalovaným v 2. rade v súlade s § 26 zákona č. 528/2008 Z. z. a informuje zákonom presne určené subjekty o tom, že žalovaný v 2. rade v rámci kontroly projektu zistil nezrovnalosť, pričom má len informačný a evidenčný charakter. Žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov vyhotovil žalovaný v 2. rade na základe ustanovení zmluvy. V prípade, že žalobca poruší podmienky zmluvy, vzniká žalovanému v 1. rade zastúpenému žalovaným v 2. rade v súlade s čl. 10 ods. 1 písm. d) Všeobecných zmluvných podmienok ku zmluve nárok na vrátenie finančných prostriedkov. Z uvedeného je zrejmé, že žiadosť je výzva jednej zmluvnej strany doručená druhej zmluvnej strane, aby si splnila svoje záväzky z riadne uzatvorenej zmluvy a že žalovaný v 2. rade v tomto prípade nekonal ako správny orgán a nezačal správne konanie, ktoré by ukončil vydaním rozhodnutia.

19. Podľa zákona č. 528/2008 Z. z. (§ 12 ods. 1, § 15 ods. 1) uzavretím zmluvy vznikol medzi žalovaným v 1. rade a žalobcom súkromnoprávny, obchodnoprávny záväzkový vzťah. Jediným subjektom, ktorý bol vo vzťahu k žalobcovi, ako prijímateľovi nenávratného finančného príspevku poskytnutého na základe zákona č. 528/2008 Z. z., oprávnený začať správne konanie a vydať rozhodnutie, je príslušná správa finančnej kontroly, ktorá by začala správne konanie na základe správy o zistení nezrovnalosti, ktorú bol žalovaný v 2. rade povinný po zistení nezrovnalosti v súlade s § 26 zákona č. 528/2008 Z. z. vyhotoviť a zaslať príslušným subjektom.

20. Fázy vývoja nezrovnalostí sú uvedené v článku 4 Usmernenia č. 16/2008 -U k nezrovnalostiam v rámci finančného riadenia štrukturálnych fondov, Kohézneho fondu a Európskeho fondu pre rybné hospodárstvo, vydané dňa 28.03.2011 (ďalej len „Usmernenie k nezrovnalostiam“), ktoré bližšie upravuje proces riešenia nezrovnalosti a je záväzné ako pre žalovaného, tak aj pre príslušnú správu finančnej kontroly: 1. Vznik nezrovnalosti, 2. Prvá informácia o nezrovnalosti, 3. Zistenie nezrovnalosti, 4. Oznámenie nezrovnalosti, 5. Riešenie nezrovnalosti, 6. Správne konanie, 7. Vymáhanie nezrovnalosti, 8. Finančné vysporiadanie v SR, Finančné vysporiadanie s EK, 10. Ukončenie pomoci EÚ. Z uvedeného vyplýva, že až po vypracovaní správy o zistenej nezrovnalosti môže po splnení zákonných predpokladov ohľadom zistenej nezrovnalosti byť začaté správne konanie a vydané rozhodnutie, ktoré by mohlo zasiahnuť do sféry žalobcu.

21. Žalovaný v 1. rade mal za preukázané, že žalovaní vo veci nekonali ako správny orgán. Žalovaný v 2. rade pri vypracovaní dokumentu Správa o zistenej nezrovnalosti postupoval v zmysle ustanovení § 26 zákona č. 528/2008 Z. z. a pri vypracovaní dokumentu Žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov v zmysle ustanovení zmluvy. Ani v jednom prípade žalovaný v 1. rade a žalovaný v 2. rade nekonali ako správny orgán. Zákon č. 528/2008 Z. z. presne definuje vzťah žalovaného v 1. rade (poskytovateľa) a žalobcu (prijímateľa) založený zmluvou ako obchodnoprávny záväzkový vzťah. Žalovaný v 1. rade v

zastúpení žalovaným v 2. rade ako poskytovateľ nenávratného finančného príspevku v prípade, že sa potvrdí porušenie zmluvy zo strany prijímateľa, postupuje v súlade s dohodnutými podmienkami v zmluve, t. j. má možnosť v súlade s článkom 9, ods. 2 Všeobecne záväzných podmienok k zmluve od zmluvy odstúpiť. Žalovaný v 1. rade v zastúpení žalovaným v 2. rade teda ani v tomto prípade nepostupujú ako správny orgán, ale ako zmluvná strana. Žalobca by mal v takomto prípade možnosť brániť sa voči odstúpeniu od Zmluvy o NFP napadnutím platnosti takéhoto odstúpenia.

22. Zároveň poukázal na uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v obdobnej veci (sp. zn. 10Sžo/78/2016 zo dňa 25.10.2017, sp. zn. 4Sžf/56/2015 zo dňa 08.07.2016).

23. Žalovaný v 2. rade k predmetnej kasačnej sťažnosti odkázal na vyjadrenie žalovaného v 1. rade.

III.

Konanie na kasačnom súde

24. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (ďalej aj „kasačný súd“) (§ 438 ods. 2 SSP) po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania zastúpený v súlade s ust. § 449 ods. 1 SSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 445 SSP preskúmal vec a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

25. Predmetom kasačnej sťažnosti bolo uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/307/2016-156 zo dňa 07.12.2017, ktorým odmietol žalobu podľa § 98 ods. 1 písm. g) SSP o preskúmanie zákonnosti Správy o zistenej nezrovnalosti č. N21500587/S04 zo dňa 12.10.2016 so Žiadosťou o vrátenie finančných prostriedkov projektu č. 27110230410/Z04 zo dňa 12.10.2016.

26. Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že Úrad pre verejné obstarávanie vykonal u žalobcu kontrolu postupov verejného obstarávania na zákazku „Vzdelaný zamestnanec - strategická výhoda“, výsledkom čoho bolo vyhotovenie Protokolu č. 12196-7000/2014-OK/5 zo dňa 10.09.2015. Na základe protokolu bol v zákazke zistený rozpor s § 9 ods. 4 zákona o verejnom obstarávaní, a to s princípom hospodárnosti a nediskriminácie záujemcov resp. uchádzačov z dôvodu, že spojil do jedného verejného obstarávania vzdelávania s rôznymi priamo nesúvisiacimi zameraniami, pričom z dokumentácie nevyplýva nevyhnutnosť ich spojenia do jednej zákazky.

27. Spojením školiacich aktivít rozdielneho druhu bez možnosti predkladať ponuku na jednotlivé časti bola obmedzená hospodárska súťaž, nakoľko v prípade rozdelenia zákazky na jednotlivé časti mohlo prejavíť záujem o účasť v tomto verejnom obstarávaní viac potenciálnych záujemcov. ÚVO tiež konštatoval rozpor s § 9 ods. 4 zákona o verejnom obstarávaní, keď stanovil kratšiu lehotu na vyžiadanie súťažných podkladov (do 28.10.2010 do 15:00) vo vzťahu k lehote na predkladanie ponúk (do 12.11.2010 do 15:00) o 15 dní. V nadväznosti na vyššie uvedené porušenia konštatované ÚVO, udelil žalovaným na zákazku korekciu 10 % poskytnutého príspevku.

28. Žalovaný konštatoval existenciu neoprávnených výdavkov v sume 8 621,72 eura (z toho na vrátenie 6 035,20 eura). Dôsledkom vzniku vyššie uvedenej sumy neoprávnených výdavkov bolo zo strany žalovaného vyhotovenie oznámenia o vzniku nezrovnalosti č. N21500587 a jeho súčasťou bola Správa o zistenej nezrovnalosti č. N21500587/S04 a Žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov č. 27110230410/Z04.

IV.

Právne predpisy, právne názory kasačného súdu

29. Podľa § 2 ods. 1 SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

30. Podľa § 2 ods. 2 SSP každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

31. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne sudy v správnom súdnictve preskúvajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

32. Podľa § 7 písm. e) SSP správne sudy nepreskúvajú rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy predbežnej, procesnej alebo poriadkovej povahy, ak nemohli mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania.

33. Podľa § 7 písm. h) SSP správne sudy nepreskúvajú rozhodnutia, opatrenia, rozkazy, nariadenia, príkazy a pokyny, personálne rozkazy a disciplinárne rozkazy orgánov verejnej správy, ktorých preskúmanie vylučuje osobitný predpis.

34. Podľa § 14 ods. 18 zákona č. 528/2008 Z. z. rozhodnutia vydané v konaní podľa tejto časti zákona nie sú preskúmateľné správnym súdom.

35. Podľa § 461 SSP kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

36. V rámci kasačného konania kasačný súd skúmal aj povahu napadnutej správy a žiadosti, a teda či podliehajú prieskumu správnym súdom. Túto právnu otázku presvedčivo vyriešil krajský súd, pričom najvyšší súd sa s dôvodmi a závermi jeho uznesenia plne stotožňuje.

37. Preskúvaniu správnym súdom podliehajú zásadne všetky rozhodnutia orgánov štátnej správy, ktorými sa rozhodlo o právach a povinnostiach fyzických alebo právnických osôb. Predmetom preskúmania musí byť právoplatné rozhodnutie ako výsledok určitého postupu správneho orgánu.

38. Ďalšou podmienkou je, že fyzická osoba alebo právnická osoba musí tvrdiť (procesne), že bola ukrátená na svojich právach. Súdna prax trvá na tom, že k ukráteniu musí dôjsť na subjektívnych právach žalobcu. Pojem „svojich právach“ treba vysvetľovať reštriktívne. Musí ísť o práva a nie o záujmy alebo oprávnené záujmy. Toto subjektívne právo sa opiera alebo vychádza zo všeobecne záväzného právneho predpisu.

39. Vylúčenie postupu správnych orgánov, ktorým neboli priamo dotknuté práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby zo súdneho prieskumu súvisí s tým, že bez priamej spojitosti by došlo k neprimeranému rozšíreniu možnosti napádať postupy správnych orgánov v správnom súdnictve.

40. Správne súdnictvo je založené na princípe generálnej klauzuly, s výnimkou tých, ktoré zákon výslovne z prieskumu vylučuje. Rozsah právomocí pri preskúmaní správnych rozhodnutí je teda obmedzený negatívnou enumeráciou rozhodnutí, ktoré správne sudy nepreskúvajú. Rozhodnutia, ktoré správne sudy nepreskúvajú, sú vymedzené v ustanovení § 7 SSP. Predmetné ustanovenie v písmene a) až h) obsahuje taxatívny výpočet konkrétnych druhov rozhodnutí, ktoré sú vylúčené zo súdneho prieskumu.

41. V predmetnej veci sa jedná o konanie podľa druhej časti zákona č. 528/2008 Z. z., keďže predmetom preskúvanej veci je eventuálne vrátenie poskytnutých finančných prostriedkov vo výške 6 035,20 eura (čo má zodpovedať 10 % korekcie poskytnutého príspevku) s poukazom na porušenie podmienok zmluvy, ktoré mali byť zistené opätovnou administratívnou kontrolou sťažovateľa.

42. Z citovaného ustanovenia § 14 ods. 18 zákona č. 528/2008 Z. z. jednoznačne vyplýva, že rozhodnutia vydané v konaní podľa druhej časti tohto zákona nie sú preskúmateľné súdom. Predmetné ustanovenie ešte podporne odkazuje na ustanovenie § 7 písm. h) SSP.

43. Kasačný súd konštatuje, že správa o zistenej nezrovnalosti ako taká nepodlieha súdnemu prieskumu v správnom súdnictve, pretože sama o sebe nepredstavuje zásah do práva a právom chránených záujmov kontrolovaného subjektu. Ku dňu podania žaloby neexistovalo právoplatné správne rozhodnutie o vrátení finančných prostriedkov podľa § 27a ods. 5 zákona č. 528/2008 Z. z. Povinnosť žalobcu vrátiť finančné prostriedky vznikne až na základe takého právoplatného rozhodnutia, ktoré už bude spôsobilé zasiahnuť do subjektívnych práv sťažovateľa a až vtedy bude preskúmateľné v rámci správneho súdnictva.

44. Vychádzajúc z predmetných citovaných ustanovení má kasačný súd za to, že predmetnú správu je možné považovať za podkladové rozhodnutie, ktoré má predbežnú povahu vzhľadom na postup upravený v § 27a zákona č. 528/2008 Z. z.

45. Ak na základe žiadosti žalobca nevráti poskytnuté finančné prostriedky, následne žalovaný začne správne konanie, výsledkom ktorého bude rozhodnutie o uložení povinnosti vrátiť finančné prostriedky, ktoré bude po vyčerpaní opravného prostriedku v zmysle zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) podliehať súdnemu prieskumu správnym súdom, a ktoré bude aj materiálne vykonateľné.

46. Uvedený záver je podporený aj novšou judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. sp. zn. 1Sžf/87/2015 zo 14. februára 2017, sp. zn. 1Sžf/95/2015 zo 14. februára 2017, sp. zn. 4Sžf/56/2015 z 8. júna 2016).

47. Námietky sťažovateľa uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil Najvyšší súd Slovenskej republiky ako neopodstatnené, ktoré neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozhodnutia, pretože krajský súd sa v rozhodnutí riadne so všetkými vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde. Z uvedeného dôvodu kasačný súd kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

48. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že žalobcovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 167 ods. 1 SSP), a zároveň ich nepriznal ani žalovaným (§ 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 168 SSP).

49. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednohlasne (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.